

Hlava v smútku

Richard Müller

Bolo pol desiatej
V kaviarni hustol dym
Z prítmnia sa vyľahla najkrajšia z otrokýň
Tisíc a jednej noci
Napohľad plachá a práve tým dráždivá
Krása čo každého upálí za živa
Keď oheň nie je len pocit

Vraj každú krásu len znásobí drobný kaz
Tej žene s očami lane sa ani raz
Nemihol na tvári úsmev
Možno ju nivočí tajomný neznámy
Néverou
Pitím či hustými rečami
Srdce jej zanechal pusté

Mal som už kúpené Tak som sa osmelil
Hviezdy sa tlačili v nebeskej posteli
Za oknom kaviarne Orient
Keď som si prisadol z očí jej vyvrela
Láva čo hasila životy v Pompejach
Vedel som hneď čo mi povie

„Radšej si odsadni tajomný neznámy
Budeš ma nivočiť hustými rečami
A zahneš mi za minútku“
Potom ss pobrala od svojej tequily
Možnože niekam do útulku pre víly
Zostala mi hlava v smútku

Prečo mám hlavu v smútku
Skolonený nad tequilou
Veď som s ňou za minútku
Minul celý svoj život